

Bruce Sterling

Boing Boing: Která města shledáváte nejzajímavějšími? A proč?

Bruce Sterling: Navštěvuji Austin, Bělehrad a Turín. Protože zde pobývám dostatečně dlouhou dobu tak mám určitou představu jak fungují. Mám také rád i mnohem větší města jako např. Berlín, Londýn nebo Bombaj, ale více nezaujatým způsobem. Před nedávnem jsem se začal velice zajímat o São Paulo.

BB: Které aspekty urbanizace vidíte jako prospěšné a které jako nebezpečné?

BS: „Prospěšný“ aspekt, nebo alespoň jeden ze zajímavějších, je ten, že větší města se stávají poslední dobou mnohem více „urbánně-informačními“. V poslední době se objevuje mnoho novinek ve struktuře městské zástavby. V období, kdy národy stále slábnou se města jeví, že mají politickou energii. Například Velká Británie je skřípající finanční vrak, zatímco Londýn Borise Johnsona je mimořádné místo.

Některými ze zjevně negativních aspektů moderních měst jsou městský organizovaný zločin, narkoteror, konflikty nízké intenzity, městská válka, přestřelky ve favelách a jakékoli další módní termíny, které tyto problémy mají letos. Bagdád, Mogadišu, Groznyj.

Rád bych ale podotknul, že velká finanční centra v jistých městech po celé planetě jistě zabijí miliony nás prostřednictvím zničení záchranných sociálních sítí ve jménu jejich imaginární finanční prosperity. Je tisíckrát pravděpodobnější, že zemřete v důsledku toho, co spáchal nějaký městský bankéř v roce 2008, než nějaký afghánský povstalec v roce 2001. Finančníci žijí v malých, zpanikařených městských klášterech, přísně oddělených od zbytku lidstva. V současnosti žijí v bohatých ghettoizovaných sektách. Jsou našemu blahobytu skutečně nebezpeční, stále horší a více extrémní, ne lepší a rozumnější. Tuto katastrofu si vědomíte až uvidíte svoji starou matku kašlat na jednotce intenzivní péče, ale ona se tam ocitla z nějakého důvodu.

BB: Myslíte si, že současné způsoby vlády se mohou poměřovat se vzrůstající velikostí a vlivem megapolí jako např. Džakarta, Tokio, São Paulo nebo New York?

Nebo jsou tato města odsouzena ke zkáze?

BS: Nemyslím si že je problém velikosti měst. Tokio a Džakarta jsou zhruba stejně velké, ale nemají stejné problémy. Je zde mnoho měst, která jsou „menší“ a mají strašné problémy, jako například Detroit.

Je zde mnoho měst, které přerostly jejich starou infrastrukturu a staly se obrovskými squatterskými tábory, ale to není v podstatě problém jejich velikosti, ale jejich správy.

BB: Jak si myslíte že psychogeografie města může ovlivňovat identitu a tribalismus? Cítíte že trend směřuje více ke spolupráci nebo fragmentaci?

BS: Slovo „psychogeografie“ pravděpodobně něco znamená, ale lidé co ho používají mají situacionistické tendence a hledají městské geometrické souvislosti (*urban ley-lines*) Dělán hodně podobnou činnost, ale nemám rád, když se tato činnost příliš přeceňuje.

Moderní velkoměsta jsou hnacími motory globalizace tak, jako býval New York hnacím motorem amerikanizace. Když se podíváte na New York v devatenáctém století, tak zjistíte, že v něm spolupráce a fragmentace probíhaly současně. Malá Itálie, Malá Ukrajina a další, ale tyto ostrá ohraničení se postupem času rozpustily. Města, která segregují své obyvatele v ghettech mají tendenci zkrachovat.

Městská infrastruktura nakonec vždy utváří lidi víc než si uvědomují. Obyvatelé moderních velkoměst mají tendenci myslet a jednat jako obyvatelé jiných moderních velkoměst. „Velkoměstský“ Newyorčan spící na autobusovém nádraží je stejně chudý jako jeho bratr, chudý venkovský nádeník z Deep South. Ale společenská propast mezi nimi je obrovská.

BB: Mluvíte o favelách jako o módním vyjádření slumů. Chápete slumy ve světě vzrůstající chudoby jako inkubátory budoucnosti nebo spíše jako neštěstí minulosti?

BS: Abych řekl pravdu, tak slumy jsou pravděpodobně stejně různorodé jako města. Slumy vznikly z různých negativních důvodů. Ale díky jejich míře porodnosti jsou zatraceně jistě „inkubátory budoucnosti“. Slumy jsou školkami naší planety. Proč tohle dopouštíme, nevím, ale je to pravda.

BB: Co je pro vás nejzajímavější možností rozšířené reality, dobrou či špatnou, pro život ve městě?

BS: Á, to je otázka ohledně těch chytrých malých navigačních aplikací. Mají smysl, motiv a i příležitost právě teď. Ale k tomu, abyste digitálně mapovali město nepotřebujete rozšířenou realitu (*augmented reality*). Rozšířená realita má svoji vlastní diletantskou, konfrontační, realitu měnící podstatu. Jako např aplikace *Layar*, která vám „ukazuje“ Berlínskou zeď v její hrůzu nahánějící kráse když bezmyšlenkovitě procházíte moderním Berlínem. Nebo *Streetmuseum*, aplikace Londýnského muzea, která vám vkládá historické fotografie Londýna

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

přes jeho současný obraz, který můžete vidět na displeji vašeho iPhone.

Ale pak je zde šance změnit klasické městské billboardy v billboardy interaktivní, a dále je rozšířit (augmentovat). Nic moc se zatím v tomto směru neděje, ale je to vysoce zajímavý nápad. Jak je možné, že jsou billboardy stále jen klasicky tištěné a statické? Při současných cenách displejů by měly klasické billboardy vymírat jako tištěné papírové noviny.

BB: Na závěr, jaká skladba nebo umělec vás napadá pro váš vlastní městský soundtrack?

BS: Dvě za cenu jedné: skladby od Ladytron, „High Rise“ a „Fighting in Built-Up Areas“.

Převzato se stránek BoingBoing.net: [Bruce Sterling Interview: Cities](#)